

s ez a beszéd Kun Béla, Leninék ezen kedvencének szabadonbocsátásával együtt Németország előzékenységét volt hivatva bizonyítani a szovjettel szemben. Úgylátszik, nem ok nélkül kereste a közvélemény Simons viselkedésének magyarázatát a német elektromos nagyipar azon törekvésében, hogy Oroszországban piacot találjon és az orosz nagyiparral kapcsolatba lépjen. Simons legalább minisztersége előtt vezető szerepet játszott a német elektromos iparban, Krasszin, az orosz népbiztos pedig Pétervárott korábban szintén egy német elektromos cég igazgatója volt. Ilyen nagy materialis érdekek találkozásánál ugyan ki gondolt volna a kis Magyarország kérésének jogosságára?

Ez a Magyarország az osztrák kormány eljárásával egy lesújtó tapasztalattal lett gazdagabb. Annál inkább megnövelte Kun Béla szabadonbocsátása a magyar bolsevikiek önértetét és új, hathatós érvet adott kezükbe a munkásság félrevezetéséhez. A bécsi emigránsok nem is késtek lapjukban fennhangon hirdetni: «A kommunisták ma már a proletariátus védelme alatt állanak az egész világon. A proletariátus ma már a világforradalmat hirdető kommunistákban ösztönszerűen igazi vezéreit látja, akiknek sorsa az ő sorsa. A kommunistáknak a proletariátus által mindenütt való megvédelmezése is jelzi a kommunizmus diadalmas térfoglalását». (Proletár, 1920 aug. 5.)

Kun Béla most már akadály nélkül jutott el Moszkvába. Itt azzal a tisztelettel és ünnepléssel fogadták, amely kijár a vakmerőnek, ki sikerrel tudta a kommunista tanításokat az életben megvalósítani és a vörös propaganda eszközeivel — bár ideig-óráig — de mégis diktatúrát tudott szervezni. A szovjet elnöksége, a kommunista párt, a szakszervezetek és a vörös hadsereg, Oroszország urainak képviselői várták őt üdvözleteikkel a moszkvai pályaudvaron, majd fontos vezető megbizatással azonnal a déli orosz hadsereghez osztották be. Politikai megbízott lett annál a seregnél, amelynek feladata az Ukrajna, majd a Közép-Európa, elsősorban Magyarország elleni offenzíva.

Mályusz Elemér.

ŐSZ A KERTBEN.

*Kerek márványasztal a kertben,
vadgesztenyeágak alatt, —
ráborulnak körül a székek,
mintha siratnák a nyarat.*

*Könnyek tócsája tükrözik tán
a síma, hűs márványlapon,
a felhőfátylon, sárgalombon
átmosolygó őszi napon.*

*Könnybenázó kedves kezek tán
az asztalra hullt levelek. —
Kérdés, amelyre halk, lemondó
lombsuttogás a felelet...*

Erdélyi József.